

Jørgen Jørgensen: Den foreliggende sag har for mit partis vedkommende været genstand for en indgående overvejelse. Der er jo, når der er tale om at give panteret i noget, man ikke kender, altid to parter, der står overfor hinanden, nemlig kreditorerne og debitorerne. Som det fremgår af de bemærkninger, der ved første behandling blev fremsat af det ærede medlem hr. Krarup, som ikke kan være tilstede i salen i dag, hvorfor jeg på hans vegne skal fremsætte disse bemærkninger, har vi i mit parti fundet det uheldigt, at man hvert år møder med et lovforslag af denne karakter. Det er vor opfattelse, at det ikke er heldigt for det danske landbrug, at man hvert år skal have denne sag til diskussion.

Der vil altid og under alle forhold være mennesker, som man fra købmændenes side kan nære betænkeligheder ved at give kredit. Men vi er også alle enige om, at Danmarks jord hvert år skal tilsås og have tilført den kunstgødning, som er nødvendig, og derfor har vi under udvalgsarbejdet forsøgt at nå frem til en lovgivning, der gjorde denne ordning permanent, så at man ikke hvert år skal stilles overfor dette, at den siddende regering møder med et lovforslag, som den anmoder om at få gennemført med forskellige motiveringer. Hvis man fra dette høje tings side kunne have medvirket til at gennemføre en permanent lovgivning af denne karakter, så man ikke hvert år skulle stilles overfor det spørgsmål, om landbruget nu selv kan administrere sine egne sager, selv kan indestå for den kredit, som man beder købmændene om at give landmændene, kunne vi have medvirket til lovforslagets gennemførelse. Vi mener altså stadig, at en permanent lovgivning havde været bedre og mere hensynsfuld overfor landbruget end dette hvert år at komme med et lovforslag med — som jeg sagde det før — forskellige motive-ringer for at gennemføre denne pantsætning af et høstudbytte, som man ikke kender. Og netop i det foreliggende tilfælde, med det høstudbytte, vi har haft, finder vi det urimeligt, at man vil gennemføre en lov, der kun gælder for dette år. Jeg forstår så udmærket, at de købmænd, der lever i de egne, hvor landmændene kan have vanskeligheder ved at stille den fornødne sikkerhed, og hvor købmændene er nødt til af hensyn

til den kundeservice, som man gerne vil give sine gamle forbindelser, at yde denne kredit, har ønsket dette lovforslag gennemført, og derfor har vi også fra vor side været villige til at gennemføre en permanent lovgivning; men vi anser det altså for at være uheldigt, at man hvert år stiller det til diskussion, om landbruget nu selv er i stand til at yde den personlige sikkerhed, der skal til for at man kan opnå den for gennemførelsen af bedriftens forskellige funktioner nødvendige kredit.

Da man imidlertid ikke fra anden side har villet imødekomme disse synspunkter, vil vi ikke ved lovforslagets tredje behandling stemme imod lovforslaget, fordi der, som jeg sagde før, altid vil være nogle, for hvem det kan være nødvendigt at have en lov af denne karakter; men jeg finder forslaget uheldigt, og ved tredje behandling vil jeg derfor anbefale tingets ærede medlemmer at undlade at stemme for lovforslagets gennemførelse.

P. A. Poulsen: Min partifælle, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, har nu gjort rede for partiets standpunkt i denne sag, og rent principielt er jeg enig med det ærede medlem. Jeg beklager også, at loven ikke i dette tilfælde, nu i år, er blevet gjort permanent; der vil jo altid være nogle, for hvem det har glippet, og for hvem der har været vanskeligheder, og derfor synes jeg, at et sådant lovforslag kan være betimeligt; det er jo en lovgivning, der ingen skader og kan gavne nogle.

Jeg har nu et særlig standpunkt i dette spørgsmål, fordi der er særlige forhold, der gør sig gældende netop på det sted, hvor jeg bor. Der havde vi den store katastrofe med hagl og is i 1948, og jeg tror, der var to hundrede og nogle og halvfjerds landmænd med større eller mindre landbrug, der fik deres avl fuldstændig ødelagt, ja, så totalt, at kun den, der har set det, kan danne sig nogen mening om, hvor forfærdeligt det var. Mange havde overhovedet slet ikke tærskemaskinen i gang i den efterfølgende vinter, og det er givet, at et sådant uheld er noget, der rammer hårdt, og det får også eftervirkninger.

Jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at der blev selvfølgelig foranstaltet en hjælpeaktion i den anledning, for disse menne-